

Kennel Villestofte og Gunnar Larsen



I 1983 skete der noget skelsættende i Gunnars hundeliv. Vedbygårds King dør mæt af dage 13 år gammel. King havde fået en 1. præmie på udstilling, men ikke været på markprøve. - Jeg havde jo scooter dengang, fortæller Gunnar. Manden i Skovsgård mangler en ny jagthund, og en pointer skulle det være, for både Gunnar og Grethe er vokset op med pointere. Gunnar tjente bl.a. 1 år som forkarl hos vor gamle æresmedlem, Bent Hansen.

Gunnar ringede til Knud Hansen, Kennel Frydenlund, som dog ikke lige havde en hvalp, men Frydenlunds Volle havde parret Gulla Vanja hos Svend Buchhave. Datteren Anne-Marie var med nede at se på hvalpe, og en sortbroget hvalp løb hende i møde, King var sortbroget, så Anne-Marie faldt pladask for hvalpen, der fik navnet Maja.





*Anne- Marie gik til træning med Maja i Korup Jagtforening, hvor alle berømmede den smukke hvalp/unghund. Maja burde på udstilling, lød det fra flere sider. Det kom hun, og her gik det hende strålende. Et DKCH var i udsigt, men hun skulle jo vise noget i marken først.
Det er her Gunnar træder hjælpende til.*

*Han begynder bl.a. at træne sammen med Poul Winther. Der måtte arbejdes for sagen, før Maja fik sin 1. præmie i åben klasse - i øvrigt på en Hovedprøve på Sjælland. Championatet kom i hus.
En stor dag.*

*Billetten var klar til vinderklasse, hvis bare apporteringsprøven blev bestået. Den var noget af en hurdlé. Maja var lidt af en hård dame. I et ubevogtet øjeblik ordnede hun lige 7 af gårdens høns.
Gunnar bandt et par døde høns om halsen på hende, og dem fik hun lov til at gå med en eftermiddagstid. Det virkede.*

*Hun blev komplet hønse - og fjerren.
Et ekspertråd fra Villy Stødkilde løste op for den gordiske knude.*

*Gunnar stod og manglede en hvalp, så nu skulle der avles. Poul Winther blev taget med på råd. Kennel Villestofte så dagens lys. Villestofte er en lille by, der ligger dør om dør med Skovsgård. Grethe og Gunnar er tredje generation på gården, som de overtog i 1973. Farfaren købte den i 1924. Han var også smed og meget interesseret i heste. Der var 2 spand oldenborgere og 1 spand belgiere til det grove på gården dengang. Faren var især interesseret i køer.
Gunnar har også haft en stor malkekøvsbesætning, men har i øvrigt interesseret sig meget for grise.*

*Maja får flere kuld hvalpe, som jeg ikke her vil gå i detaljer med - læs i årbøger.
Efter Maja og Nero beholder Gunnar selv Villestoftes Gullit, der bliver både udstillings - og jagtchampion. Senere bliver Maja parret med Brørups Ponto, der var en flot hund, som kom med noget energi og skarphed i forhold til Maja. Det bliver et superkuld. Af 9 hvalpe får de 7 x 1. præmie på udstilling. Gunnar beholder selv Villestoftes Zita, der bliver udstillingschampion og er godt på vej til at blive jagtchampion, da hun højdrægtig falder ned og brækker ryggen efter en ulyksalig klåtretur.*

Med samme Zita og Gullit var Gunnar engang inviteret på agerhønsjagt hos Ove Pedersen i Søndersø. Nogle englændere og tyskere skulle skyde agerhøns for stående hund. -

Det blev en oplevelse, fortæller Gunnar med et smil.

Under et af Zitass stand, lagde englænderen bøssen og tog et billede af den stående, hvorefter han igen tog bøssen og skød fuglen.

Gæsterne var meget fascineret af hundearbejdet, som de berømmede i høje toner

Heldigvis havde Anne Marie en kuld søster til Zita, Villestoftes Sille. Hun blev parret med

Metrinelunds Rolf, som Gunnar havde kigget ud på jagt og prøver.

I dette kuld falder Villestoftes Tikka og Villestoftes

Roy. Joakim Skovgaard nåede jo strålende resultater med Roy i UKK, derby og vinderklasse, ør Roy døde af mavevending nr. 2. Joakim har haft sin gang på gården lige siden han som 14-15-årig var i skolepraktik der.

Til Joakims, Grethes og Gunnars udelte glæde.

Et par gange har Gunnar gået ud og hentet/lånt en tæve. Dansk Dynasty Uno Rikke fra Erik Danielsen bliver parret med Gullit, her falder bl.a. Villestoftes Rikke og Villestoftes Gott, der begge bliver udstillingschampioner. Fra Svend Buckhave får han Stødkildes Rikke, hun parres 2 gange med Roy. I det første kuld falder Villestoftes Nanna. - Hun fører nok kennelen videre, siger Gunnar, da hun kan mest i marken. Det andet kuld huserede i den grad i UK og UKK på hovedprøven i foråret, hvor hele 5 var med og gik flot, flot.

I Kennel Villestoftes er udstilling og mark to sider af samme sag. De to ting kan godt forenes.

Det gælder om at holde øje med skavanker hos tæven og finde egnede hanhunde, der evt. kan kompensere for mangler hos tæven. Man må for alt i verden ikke avle på hunde, som har en dårlig psyke, da hvalpe fra sådanne forældre ikke kan tåle at blive dresseret. Gunnar siger, at HD er noget, man skal holde øje med.

Når en tæve i kennelen bliver løbsk, kommer hun ind i en kasse i gangen ved køkkenet.

I denne kasse føder hun også hvalpene. Her er de, så længe moderen vil holde dem rene - 2-3 ugers alderen, når de begynder at blive fodret lidt.. De små hvalpe bliver herved vant til mennesker fra fødslen af. De kommer med ud i haven at tumle- en børnehaveklasse kommer måske forbi, og de er vilde med hvalpene, som også et par større piger gerne vil lege/gå med. Gunnar filmer ofte hvalpene, når de tumler rundt. Det er lidt svært for Grethe og Gunnar at forklare, hvordan de selv vælger hvalp, for der ligger mange iagttagelser til grund herfor. -

Måske er det den førstfødte, måske er det den, som altid har energi til at lege længst, måske er det den, som altid kommer styrtende. Et er i hvert fald sikkert: de har blik for at avle hunde og vælge den rigtige hvalp ud. - Har vel fået det ind med modermælken, som nogle landmænd har.

I marken skal hunden gå i en smuk og energisk stil - det er jo i høj grad en del af fornøjelsen ved at gå med hunden, siger Gunnar. En elendig stil er diskriminerende i avlen i kennelen.

Dommere vægter måske nogle gange fugletagninger for højt på bekostning af stil.

Når unghundene er et års tid gamle begynder marktræning, og der er altid en unghund på vej.

Et godt og varieret trænings - og jagtterræn ligger lige uden for gården.

Gunnar bruger selvfølgelig sine pointere til praktisk jagt.

Hundene på gården er i høj grad også en del af Grethes hverdag. Lige sin hin dag, hvor Maja gik amok på gårdens høns, har Grethe haft en hund med i hønsehuset, når hun samler æg ind, så nu er hundene "hønsere", selvom de opfører sig forskelligt. De siger samstemmende, at hundene er en daglig glæde, for pointeren er en meget hengiven og venlig familiehund.

Gunnar har deltaget i prøver i det ganske land og på Øland i Sverige. Grethe kan godt lide at komme med på de lange ture. - Hun er nok lidt mere konkurrencemenneske, end jeg er, siger

Gunnar med et smil. I vor klub og på prøver i øvrigt er mange venskaber blevet knyttet.

Til Gunnars nært forestående 70-års dag kommer også norske hundevenner på besøg. Grethe og Gunnar har besøgt dem et par gange i Norge. Han berømmer også det fællesskab, som er på tværs af racer i den fynske Hindevad klub.

Der er blevet højere til loftet i vor klub. Det er meget vigtigt, at man sørger for at få nye hvalpeejere meldt ind i klubben. Gunnar har ikke besvær med at afsætte hvalpe.

Han har god plads til dem på gården og dermed tid til at vente på købere.

Vor mand er stadig aktiv landmand- driver nu et pensionistbrug, siger han smilende - med lucerne, sukkerroer og korn. Der er stadig lidt grisesøer på gården og fedesvin. En mindre hereford besætning er der også. - Kødet smager godt, siger Grethe. Hun har en dejlig have og en stor og righoldig landbokøkkenhave. Friske råvarer er ikke noget man taler om på Skovsgaard, dem henter Grethe lige uden for døren.

Det var nu ikke just pensionister, jeg tænkte på, da jeg kørte fra gården, for de har rigtig mange gøremål hver dag. De er hjertevarme, gæstfri og meget virksomme mennesker.

- Vi skal snart have hvalpe igen, sagde Gunnar på et tidspunkt i vor samtale, avlen skal holdes i gang,

for jeg skal jo da også have en hund at gå med, når jeg bliver firs.

**Niels Mølgård Ovesen
Mejrup**